

[Anne Grete Holmsgård]

at der er så umådelig store problemer med det.

Så kom miljøministeren med en handlingsplan i december 1984, hvor alle disse ting også var med. Det var stillet op, hvordan man skulle gøre – bl.a. skulle man straks gå i gang med at tale med skatteministeriet, og det gjorde man så også. Der var en deadline, der hed 1. august 1985, hvor man skulle komme med et eller andet, men det gjorde man nu desværre ikke. Jeg gik ud fra, at man gik videre, fordi jeg spurgte miljøministeren: hvad sker der? Han svarede: o.k., det er vi i fuld gang med. Det varer ikke ret længe, inden vi kommer med noget.

I mellemtiden er det så blevet til et meget stort og øjensynlig også meget langvarigt redegørelsesarbejde – så langvarigt, at end ikke skatteministeren mente sig i stand til at sige, hvornår det ville være afsluttet. Det kan selvfølgelig være, at finansministeren har checket det i mellemtiden, hvis det da nogen sinde bliver afsluttet.

Vi filosoferede dengang, nogle af os, over, hvad man egentlig havde forestillet sig. Nu mener hr. Bollmann godt nok, at det bare er, fordi vi er ude efter EF. Slet, slet ikke. Jeg tror, der er noget, hr. Bollmann har misforstået. Jeg har i hvert fald forstået det sådan, at det er den danske miljøminister – som er medlem af den regering, hvor CD er et af regeringspartierne – der i EF har slået på, at det gik alt for langsomt – og man ville ikke have EF-normer, men USA-normer for udstødningsgasser, og det skulle helst være her og nu.

Jeg ved godt, de slog sig lidt i tøjet før; men det er jo det, de har fremført officielt i EF, og det er den danske holdning. Der kunne man vel have gjort sig nogle overvejelser over de tekniske problemer, der kunne være, når man fremfører den slags argumenter i EF. Man må vel også have haft en løsning på dem, eller har man slet ikke nogen løsning på det? I hvert tilfælde synes jeg, det er helt urimeligt, at dette lille, beskedne forslag skal falde på et eller andet redegørelsesarbejde, som må siges at være urimelig langvarigt, al den stund der altså endnu ikke er sat nogen deadline på det.

Det er så beskedent, at det nærmest kan betragtes som det, der hedder eksemplets magt. Det var noget, jeg egentlig troede vandt en vis positiv genklang, bl.a. hos fi-

nansministeren, men også hos andre. Jeg synes da, det ville være flot, hvis finansministeren fik sig en ny ministerbil, der kørte med katalytisk efterbrænder. Jeg ville gerne sige trevejs katalytisk efterbrænder til hr. Svend Åge Petersen, for det er faktisk den eneste virkelig gode og gennemtestede teknik, der er på markedet i øjeblikket. Det er naturligvis ikke umuligt, at der kan komme andre, men det er i hvert tilfælde den, man bruger i USA og i Japan, som ingen har været inde på endnu. Jeg synes også, det ville være helt flot, hvis ministeren fik en badge, som der var lidt reklame på. Jeg vil da gerne komme med et par forslag til, hvordan den skal se ud; det kan jo være, der er nogle andre, der kunne føle sig inspireret af det. Så kunne finansministeren virkelig vise, hvordan denne regering giver den en på skallen, når det handler om at bruge eksemplets magt, for at ingen skal forurene, hvis de kan undgå det. Jeg tror, det vil have en god effekt. Måske kunne ministeren også tage bilen til udlandet et par gange for at vise, hvad vi gør herhjemme, så man kan se, at vi ikke sidder og sover helt.

Til de enkelte ordførere: jeg tror, jeg har været rundt om det meste af det og i hvert tilfælde sagt tak til flertallet. Jeg har også kommenteret hr. Bollmanns indlæg.

Hr. Svend Åge Petersen var afventende og mente, at der var stor uenighed blandt fagfolk. Ja vist er der stor uenighed blandt fagfolk. Det er der altid. Men trevejskatalysatorer fungerer altså både i USA og i Japan. De krav, vi har stillet til de tunge dieseldrevne køretøjer, fungerer også. De fungerer nemlig i Californien. Der er problemerne altså ikke større, end at man rent faktisk kan leve med det. Det er dog immervæk temmelig mange biler, det handler om.

Til hr. Ove Jensen vil jeg stort set kun sige, at jeg synes, det ville være en god idé at læse nogle af alle de bilag igennem, der er kommet i denne sag. Jeg tror, selve forslaget om katalytisk efterbrænding og blyfri benzin har været til behandling fire gange i folketinget. Jeg har i hvert tilfælde meget stående på min hylde, og der står ganske mange glimrende oplysninger også af teknisk karakter, som man bestemt kan blive klogere af i denne sag.

(Kort bemærkning).